

27 sept 2013, onze reis naar Ghana gaat beginnen. Na een voorbereidingstijd van ongeveer 1 jaar (toen het idee toch wel echt serieus werd om te gaan) met daarin vaccinaties halen, visum regelen, geld bij elkaar verzamelen en spulletjes verzamelen voor een reis waar je eigenlijk geen idee van hebt hoe die zal verlopen konden we gaan.

Als ik eerlijk moet zijn heb ik me niet mega goed ingelezen over Ghana, de algemene dingen wist ik maar verder wilde ik er blanco instappen en het op me af laten komen (geen verwachtingen gesteld, dit kan positief of negatief uitpakken) Maar gelukkig viel dit bij mij heel positief uit! Noor kwam ons ophalen en heeft ons naar het project gebracht wat voor mij toch in eerste instantie als een shock werd ervaren. De drukte in Accra op het trotto station, een busje waar een vader zo grappig dacht te zijn om zijn kind aan ons mee te geven.... , de eerste ontmoeting met een Afrikaans dorpje waar helemaal niets is, de ontmoeting met de weeskindjes en de ontmoeting met je huisje voor de komende 3 maanden. Of het nu lag aan dat ik mezelf niet mega goed had ingelezen of aan de brochure die we hadden gekregen voordat we gingen, ik was in ieder geval niet op de hoogte dat Noor ons na dag 2 ging verlaten en ons achterliet in een voor mij nog onbekend dorpje met helemaal niets!! Haha.

Maar gelukkig na dag 3 veranderde dit al snel en werd het eigenlijk toen al ' gewoon '. Waterhalen bij de keuken van het weeshuis om je regenton te vullen, zodat je water hebt om te douchen en je kleren mee te wassen. De wc (een gewone wc pot die voor ons na de eerste week al niet meer te doen was, kon je niet doortrekken dus dan weet jij wel hoe die eruit heeft gezien) Dus we verruilde het stinkhokje al snel voor 1 van onze douche emmers en die promoveerde we als wc emmer! Lekker met je emmertje naar een hokje in de buitenlucht, heerlijk!

Het werk op het weeshuis en in de school vond ik op het begin erg moeilijk. We kregen wat we vooraf ook al wisten moeilijk contact met David. David heeft het gewoon erg druk met alle zaken rondom de school en het weeshuis en het wordt hem ook nog is niet makkelijk gemaakt. Je bent dus erg zoekende naar taken die je kunt verrichten (je komt uitgerust uit NL en wilt vol goede moed aan slag om taken aan te pakken). Maar helaas zo werkt dat niet, we hebben de eerste weken dan ook veel gezeten en gekeken en geluisterd. David is degene die toestemming moet geven om taken uit te voeren. Uiteindelijk na week 5 hebben we deze regel een beetje aan onze laars gelapt en zijn we zelf op onderzoek uitgegaan en hebben we materialen voor de kindergarten aangepakt. We zagen dat deze erg waren verouderd en wilde deze graag aanpakken. Uiteindelijk was David blij met onze daad en vond hij het top!

We hebben in de eerste weken vooral David geholpen met de administratieve zaken en in de avond leerde we de kinderen steeds beter kennen. En daarna was het voor ons makkelijker om taken aan te pakken ons eigen ding te doen. Ik vond het geweldig om met de kinderen te werken heb hier heel veel liefde uit kunnen halen.

Taken die we uiteindelijk hebben uitgevoerd zijn: brieven vertaald en getypt voor David, administratieve zaken op orde gebracht, eerste taken verricht voor een kippenboerderij, lesmaterialen voor kindergarten gemaakt, voetbal goals laten maken, boeken voor de schoolbibliotheek aangeschaft, slaapkamers geschilderd, eerste begin van de bakkerij gestart, gedanst, gelachen, gespeeld en geleerd met de kinderen van het weeshuis.

Als ik terug denk aan mijn tijd in Ghana op het project is hetgene wat me altijd bij zou blijven de verhalen van de kinderen. Je hoort redelijk shockerende verhalen en je ziet zo'n lieve schattige gezichtjes dat je dat gewoon niet kunt plaatsen. Terwijl dat je weet dat het dagelijks gebeurt en in Ghana de normaalste zaak van de wereld is.

Ik wilde echt nog niet naar huis, ook om het feit dat het me super goed is afgegaan om iedereen te moeten missen. Ik wist totaal niet hoe ik hierop zou reageren maar het is me dus goed afgegaan. Alleen vond ik het super fijn om m'n vriendje weer te zien!

Ik vond het fijn dat Noor ons af en toe belde om het met ons over het project te hebben, toch zou ik het fijner hebben gevonden als ze in de buurt zou zitten zodat je haar vaker zou zien. Dan zou je misschien ook sneller aan de slag zijn gegaan met taken enz. Wat voor ons nu best lang heeft geduurd en aangezien wij maar 9 weken op het project hebben gezeten gaat het dan snel.

Ik vind het belangrijk om me voor verschillende projecten in te zetten in mijn leven, ik heb nu een bijdrage geleverd aan het project in Ghana, in 2010 heb ik een bijdrage geleverd aan een project in Bosnië. En nu verder.....

Het was een top tijd, iets om nooit meer te vergeten. Bedankt daarvoor

Liefs Nicole van Dooren

